

Armsad põllomehhed!

Jubba on mõnni hea aasta mõda läinud, et ma kalendri luggud kirjutan, ning ollete teiegi mõnne piisukeste tükki nende sees leidnud, mis ma teie heaks olin ülespannud ja teile teada soovisin. Peale selle veel selle ramato: „Põllomehhe Ait“ ja hiljemine jälle ühhe kirjakesse „Põllomees“, sest et kalendri siise pitka jutto ei sünni ülespanna. Need õppetused on küll tõsised ja head esimeseks ärratamiseks; agga et maailm igga päwaga ühhe sammo eddasi astub, tarakse pole, siis annaksin teile head nõu, sedda näddala lehte: „Seesti põllomees“, Tarto liinast, ommale pidada, mis iggas kuus ued arrud meie jure toob ja mis maea perremehhe tallituse jures, sureks kaasuks saab ollema ja ärge waatke nende koppikate peale, mis teie nisuguste asjade eest annate, mislääbi teie targemaks woite sada.

Minna ellan merre sare peal, jubba pea pool sadda aastad ja ei sanud selle hea asja

polest ni pea arro, kui mõnned teised, kes selle lehhe wäljaandjate liggi ellawad; agga hilja aea eest sain hea sõbra käest wiis esimest numrid kätte ja ollen neid läbbi luggenud ja näinud, kui tarwiliised need õppetused põllomehhele on. Nummal ehk isse tarf peab neid ehk halwaks, agga targema asja armastaja leiab head õppetust; sest innimenne käib jo maailma kolis ni kaua, kui ta ellab ja ei sa üheski taruseses küll, keige wähhem põllo tõ jures, mislääbi keif maailma rahwas ülespetakse. Enne tulleb wannaduš ja ello ots; ja nenda on keige wannem innimenne alles kolipoisike ja ei sa omma õppimisega ialgi walmis.

Need keige targemad wabrikandid,
Wärstid, kunningad ja kirriko-sandid
Ja muud, kes ellawad ilma sees,
Neid keif peab toitma põllomees!
Sest peab ta ollema keige wirgem
Ja ülle keikide keige targem
Siis, omma tõ peale rutto waatma
Ja leiba mulla seest wälja saatma: